

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI****HOTĂRÂREA nr. 202****din 11 februarie 2025**

Prin cererea înregistrată în format electronic la Consiliul Superior al Magistraturii la data de 29.01.2025, prin intermediul aplicației CSMAApp, judecător în cadrul _____ candidat la concursul de promovare efectivă a judecătorilor în funcții de execuție, desfășurat în perioada septembrie 2024 - februarie 2025, în vederea promovării efective la _____ având codul de concurs A0292, a formulat contestație împotriva punctajului obținut la evaluare.

În motivarea contestației, judecător a înțeles să conteste doar punctajul acordat la criteriul prevăzut de art. 43 alin. (1) lit. a) din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1434/27.04.2023.

Astfel, a menționat că, în ceea ce privește capacitatea de sinteză, abordează două stiluri de redactare a hotărârii judecătorești, determinate de poziția procesuală a inculpatului. Astfel, în situațiile în care cercetarea judecătorească se desfășoară în formă simplificată, obișnuiește să enumere probele administrate în cursul urmăririi penale, fără a dezvolta o analiză în extenso a acestora, spre deosebire de situațiile în care cercetarea judecătorească urmează procedura de drept comun care implică analiza fiecărei probe și coroborarea acestora. Cu toate acestea,

judecător subliniază că în nicio situație nu a lipsit analiza mijloacelor de probă care au fundamentat acuzația reținută în sarcina inculpatului.

În ceea ce privește constatarea Comisiei de evaluare referitoare la încheierea de luare a măsurii arestului preventiv, în cuprinsul căreia ar fi menționat acte irelevante, apreciază că, de vreme ce măsura arestului preventiv constituie cea mai intruzivă măsură preventivă, este nevoie de o analiză minuțioasă nu doar a probatoriului, ci și a actelor procesuale/procedurale efectuate de organele de urmărire penală în scopul evitării unor vicii care pot afecta însăși legalitatea propunerii formulate.

Cu privire la deficiența potrivit căreia în marea majoritate a hotărârilor redactate se realizează o enumerare a probelor atât în partea introductivă a hotărârii, cât și în partea de

analiză a probelor, apreciază că acest aspect nu poate constitui un fundament în depunerea sa, deoarece hotărârea judecătorească se adresează nu doar profesioniștilor dreptului, ci și justițiabililor fără cunoștințe juridice, în cazul acestora din urmă fiind necesară reiterarea anumitor aspecte ale cauzei care pot ajuta la înțelegerea corectă a acuzației penale, dar și a măsurilor dispuse prin intermediul hotărârii.

De asemenea, referitor la existența unei presupuse carențe în capacitatea de sinteză în hotărârea nr. 3 analizată, în cuprinsul căreia sunt redată pe larg susținerile părților, iar motivarea este sintetică, consideră că se impune reevaluarea constatării deoarece în situația concretă, cererile și excepțiile invocate de inculpat se întindeau pe zeci de pagini, astfel că era necesară expunerea acestora tocmai pentru a se arăta faptul că au fost avute în vedere în evaluarea soluției. A mai subliniat că disproporția dintre cererile și excepțiile invocate de părți și motivarea hotărârii este generată de faptul că unele cereri au fost grupate, fiind formulat un singur răspuns în acest sens.

În ceea ce privește critica referitoare la absența analizei elementelor constitutive ale infracțiunii din anumite cauze penale, judecător a menționat că aceasta nu se impune în toate cazurile, ci doar în situațiile în care judecătorul, în urma deliberării, ar ajunge la concluzia că s-ar impune soluția achitării inculpatului, arătând că în alte cazuri o astfel de analiză ar fi redundantă, cu atât mai mult cu cât dispozițiile art. 403 Cod procedură penală nu fac referire expresă la astfel de mențiuni.

Având în vedere aceste aspecte, judecător a considerat că aspectele reținute în Raportul de evaluare se impun a fi reevaluate prin raportare la toate argumentele expuse, ținând seama, totodată, de volumul de muncă existent la instanțele la care a activat.

Față de contestația formulată, analizând nota nr. 86/13585/2025 a Direcției resurse umane și organizare și văzând înscrisurile atașate, Secția pentru judecătorești reține următoarele:

Prin Hotărârea nr. 1554/05.09.2024, Secția pentru judecătorești a aprobat organizarea, în perioada septembrie 2024 - februarie 2025, a concursului de promovare efectivă a judecătorilor în funcții de execuție, în condițiile art. 127-134 și art. 139-141 din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1434/27.04.2023.

În conformitate cu prevederile art. 139 alin. (1) din Legea nr. 303/2022, cu modificările și completările ulterioare, și art. 38 din Regulament, concursul a constat în susținerea unei probe având ca obiect evaluarea activității și a conduitei candidaților în ultimii 3 ani de activitate efectiv desfășurată.

Pentru evaluarea activității au fost avute în vedere 10 hotărâri judecătorești redactate de candidați în ultimii 3 ani de activitate, selectate de comisia de evaluare, precum și cel mult 5 hotărâri judecătorești redactate de candidați în perioada supusă evaluării, depuse de aceștia

odată cu cererea de înscriere la concurs.

Evaluarea conduitei candidaților s-a făcut în conformitate cu dispozițiile art. 44 -45 din Regulament.

Potrivit art. 140 alin. (15) din Legea nr. 303/2022, cu modificările și completările ulterioare, și art. 48 alin. (4) din Regulament, pentru a fi declarat admis la concurs, candidatul trebuie să obțină un punctaj total de cel puțin 70 de puncte.

În temeiul dispozițiilor art. 140 alin. (10) din Legea nr. 303/2022, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 46 alin. (3) din Regulament, la data de 27.01.2025, pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii a fost publicat punctajul total obținut de fiecare candidat în urma evaluării.

Potrivit art. 140 alin. (11) – (13) din Legea nr. 303/2022, cu modificările și completările ulterioare:

“(11) Împotriva punctajului obținut la evaluare candidatul poate face contestație în termen de 48 de ore de la publicare, expunând argumentele pentru care critică punctajul acordat. Contestația se transmite prin fax sau e-mail ori se depune la Institutul Național al Magistraturii, conform indicațiilor din anunțul privind posibilitatea depunerii contestațiilor, și se înaintează spre soluționare Secției pentru judecători, respectiv Secției pentru procurori, în termenul prevăzut de calendarul concursului.

(12) În vederea soluționării contestațiilor, la cererea comisiei de organizare, comisia de evaluare transmite de îndată secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii mapa candidatului, care conține toate documentele care au stat la baza evaluării, precum și raportul motivat al comisiei.

(13) Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii analizează contestația, în raport cu criticile formulate și cu documentele primite și, dacă apreciază că se impune admiterea acesteia, procedează la o nouă evaluare a candidatului pe baza criteriilor și punctajelor prevăzute de lege. Pe o fișă de evaluare nominală, fiecare membru al secției acordă punctajele corespunzătoare. În acest caz, în urma reevaluării candidatului, niciun punctaj acordat nu poate fi mai mic decât cel obținut la evaluarea inițială. Punctajul total obținut ca urmare a aditerii contestației este definitiv și se calculează ca medie aritmetică a punctajelor acordate de fiecare dintre membrii prezenți ai secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.”

Totodată, potrivit art. 47 alin. (5) din Regulament, *“În cazul în care, în raport cu criticile formulate și cu documentele prevăzute la alin. (3), Secția pentru judecători apreciază că se impune respingerea contestației, nu se mai face o nouă evaluare a candidatului pe baza criteriilor și punctajelor prevăzute la art. 43 și 45.”*

Conform raportului de evaluare întocmit de Comisia de evaluare organizată la nivelul
punctajul obținut de (cod candidat

A0292), judecător la

candidat pentru

este de 79 de puncte, acordat pentru fiecare criteriu astfel:

I. Evaluarea activității:

- a) capacitate de analiză și sinteză, coerență în exprimare – 10 puncte;
- b) argumentație sub aspectul clarității și logicii, analiza argumentată a cererilor și apărărilor formulate de părți, respectarea jurisprudenței unitare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a curților de apel - 9 puncte;
- c) respectarea termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor/lucrărilor și de redactare a hotărârilor, ținând seama de volumul de activitate - 20 puncte.

II. Evaluarea conduitei candidaților:

- a) atitudinea corespunzătoare în relația cu justițiabilii, avocații, experții, interpreții în timpul ședinței de judecată și în îndeplinirea altor îndatoriri profesionale, folosirea unui ton adecvat, politicos, evitarea manifestărilor și atitudinilor arogante sau disprețuitoare, capacitatea de a gestiona situațiile ivite în sala de judecată – 20 de puncte;
- b) capacitatea de a colabora cu ceilalți membri care compun, respectiv constituie completul de judecată, precum și comportamentul și comunicarea cu ceilalți judecători și cu personalul din cadrul propriei instanțe sau din cadrul instanțelor superioare ori inferioare ierarhic – 20 de puncte.

Analizând contestația judecător în raport de criticile formulate care vizează exclusiv punctajul obținut la evaluarea activității acesteia, de mențiunile raportului de evaluare și de documentele aflate în mapa candidat Secția pentru judecători apreciază că aceasta este neîntemeiată pentru următoarele considerente:

În primul rând, Secția observă că depunctarea candidat s-a realizat cu prilejul analizării criteriului prevăzut de art. 43 alin. (1) lit. a) din Regulament - *“capacitate de analiză și sinteză, coerență în exprimare”*, fiind acordate 10 puncte din punctajul maxim de 20 puncte.

La acordarea punctajului, Comisia a avut în vedere o serie de deficiențe ale hotărârilor selectate, precum analiza prea sintetică a probelor sau absența ei (hotărârea nr.1 selectată de comisie și hotărârea nr.1 selectată de candidată) sau, în sens contrar, expunerea pe larg a probelor, fără reținerea exclusivă a elementelor esențiale (hotărârea nr.10 selectată de comisie), lipsa de sintetizare a referatului cu propunere de arestare preventivă, fiind preluate în încheierea de luare a măsurii preventive conținutul mai multor măsuri sau acte procesuale irelevante pentru faza procesuală a judecății, încărcarea inutilă a hotărârilor prin enumerarea probatoriului administrat atât în partea introductivă, cât și în partea de analiză a probelor, redarea neprelucrată a susținerilor părților în considerentele hotărârii (hotărârea nr. 3 depusă de candidată), reținerea unei situații de fapt (hotărârea nr.1 selectată de Comisie) fără o analiză pertinentă a probatoriului, lipsa motivării individualizării sancțiunilor, respectiv a valorificării circumstanțelor (hotărârile nr. 2, 3 și 4 selectate de Comisie), precum și preluarea neatentă și

nestructurată a cererilor părților, erori de punctuație, spațiere, dezacorduri, deficiențe care creează aparența unui stil neglijent, inadecvat hotărârii judecătorești.

De asemenea, analizând criteriul *„argumentație sub aspectul clarității și logicii, analiza argumentată a cererilor și apărărilor formulate de părți, respectarea jurisprudenței unitare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a curților de apel”*, a mai constatat Comisia că există situații destul de frecvente în care candidata nu a argumentat elemente deosebit de importante, cum ar fi elementele constitutive ale infracțiunii reținute (hotărârile nr. 2 și nr.3 selectate de Comisie), tipul, cuantumul și modalitatea de executare a sancțiunii (hotărârile nr. 2, 3 și 4 selectate de Comisie) ori nemotivarea soluției pronunțate în privința acțiunii civile (hotărârea nr. 2 selectată de Comisie).

În ceea ce privește deficiențele constatate de către Comisie la evaluarea criteriului *„capacitate de analiză și sinteză, coerență în exprimare”*, judecător a explicat argumentat maniera în care a înțeles să redacteze hotărârea judecătorească în raport de poziția procesuală a inculpatului, precizând că, în situațiile în care cercetarea judecătorească se desfășoară în formă simplificată ca efect al recunoașterii în totalitate a faptelor de către inculpat, obișnuiește doar să enumere probele administrate în cursul urmăririi penale, fără a dezvolta o analiză a acestora.

Secția pentru judecători apreciază că acest argument nu poate fi invocat cu succes în combaterea constatărilor din Raportul de evaluare și nu poate modifica punctajul acordat de Comisia de evaluare, pornind tocmai de la dispozițiile imperative prevăzute de art. 374 Cod procedură penală potrivit cărora *„(4) În cazurile în care acțiunea penală nu vizează o infracțiune care se pedepsește cu detențiune pe viață, președintele pune în vedere inculpatului că poate solicita ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți și de persoana vătămată, dacă recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa, aducându-i la cunoștință dispozițiile art. 396 alin. (10).”*

Așadar, se poate constata că procedura simplificată prevăzută de textul de lege anterferit nu presupune absența cercetării judecătorești, ci doar desfășurarea acesteia după alte norme procedurale, această etapă procesuală urmând a fi realizată numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți, astfel că Secția conchide că și în această situație este necesar ca, în conținutul hotărârii judecătorești, expunerea faptei care face obiectul trimiterii în judecată să fie însoțită de o minimă analiză a probelor administrate în cauză, argumentată și pertinentă, chiar dacă ulterior, reluând analiza într-o manieră mai detaliată, este motivată soluția cu privire la latura penală, cu indicarea probelor care au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei și a celor care au fost înlăturate, și soluția cu privire la latura civilă a cauzei, precum și analiza oricăror elemente de fapt pe care se sprijină soluția dată în cauză, dispozițiile art. 403 alin.1 lit. b) și c) Cod procedură penală fiind extrem de clare din perspectiva conținutului hotărârii judecătorești, neprezentând

relevantă, sub acest aspect, tipul procedurii desfășurate în fața instanței penale, dacă procesul s-a judecat în formă simplificată sau potrivit procedurii de drept comun.

Lecturând o parte din hotărârile indicate de Comisie ca sursă a constatărilor sale, respectiv Sentințele penale nr. nr. nr. sau nr.

Secția observă că acestea au fost pronunțate în procedura simplificată prevăzută de dispozițiile art. 374 alin. (4) Cod procedură penală, iar maniera de redactare este comună, caracterizată prin descrierea situației de fapt, fără niciun fel de raportare la probele administrate, conținând doar formularea generică *„raportat la mijloacele de probă administrate în cauză și la poziția procesuală a inculpatului, instanța constată că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită cu vinovăție de către acesta dincolo de orice îndoială rezonabilă, așa cum prevăd dispozițiile art. 396 alin. (2) cod Procedură penală.”*

Secția apreciază că o asemenea mențiune nu poate acoperi exigențele prevăzute de dispozițiile art. 403 Cod procedură penală, sub aspectul descrierii faptei și a probatoriului administrat, constatările Comisiei referitoare la lipsa analizei probelor sau efectuarea succintă a acesteia fiind întemeiate și în mod corect reținute ca motiv al depunerii candidat

De asemenea, referitor la Încheierea pronunțată în dosarul penal nr. privind soluționarea propunerii de luare a măsurii arestului preventiv, Secția observă, în acord cu Comisia, lipsa de sintetizare a referatului cu propunerea formulată și expunerea pe larg a măsurilor și actelor procesuale dispuse în cursul urmăririi penale.

Or, potrivit art. 370 Cod procedură penală, *“(4) Desfășurarea procesului în ședința de judecată se consemnează într-o încheiere care cuprinde:*

- a) ziua, luna, anul și denumirea instanței;*
- b) mențiunea dacă ședința a fost sau nu publică;*
- c) numele și prenumele judecătorilor, procurorului și grefierului;*
- d) numele și prenumele părților, avocaților și ale celorlalte persoane care participă în proces și care au fost prezente la judecată, precum și ale celor care au lipsit, cu arătarea calității lor procesuale și cu mențiunea privitoare la îndeplinirea procedurii;*
- e) fapta pentru care inculpatul a fost trimis în judecată și textele de lege în care a fost încadrată fapta;*
- f) mijloacele de probă care au fost supuse dezbaterii contradictorii;*
- g) cererile de orice natură formulate de procuror, de persoana vătămată, de părți și de ceilalți participanți la proces;*
- h) concluziile procurorului, ale persoanei vătămate și ale părților;*
- i) măsurile luate în cursul ședinței.”*

Încheierea de ședință, fiind considerată tot o hotărâre judecătorească în accepțiunea legiuitorului, trebuie structurată asemenea hotărârii, respectiv să cuprindă partea introductivă, expunerea și dispozitivul, astfel încât să surprindă sinteza activităților desfășurate în ședința de

judecată. Secția apreciază că, în cazul soluționării măsurii arestului preventiv, partea de expunere trebuie să pună accentul, în primul rând, pe analiza probelor care formează convingerea instanței în pronunțarea soluției, mențiunile din cuprinsul referatului cu care a fost sesizat Judecătorul de cameră preliminară fiind necesar a fi redată sintetic, iar analiza probatoriului să fie dezvoltată pe larg pentru a expune motivele care au fundamentat soluția privind existența sau inexistența suspiciunii rezonabile că inculpatul a săvârșit infracțiunea. Așa fiind, încheierea de ședință nu trebuie aglomerată prin preluarea integrală a referatului întocmit de organul de urmărire penală sau prin enumerarea tuturor actelor procesuale întocmite în faza de urmărire, ci doar a împrejurărilor relevante soluționării propunerii de arest preventiv, o astfel de abordare fiind menită să asigure înțelegerea corectă și completă a temeiurilor care au stat la baza adoptării unei soluții.

Argumentele candidat referitoare la redarea de mai multe ori a probatoriului administrat sau a susținerilor părților pentru a facilita înțelegerea actului și de persoanele care nu au cunoștințe juridice sunt incompatibile cu natura jurisdicțională a actului întocmit, care se impune a fi redat într-un stil clar, precis, prin utilizarea unui limbaj juridic cu grad înalt de specificitate, care să excludă orice echivoc, fără enumerarea excesivă a mijloacelor de probă sau a tuturor actelor procedurale, ci doar a acelor esențiale și relevante soluționării speței.

În ceea ce privește critica referitoare la pretinsa carență a capacității de sinteză surprinsă în Încheierea intermediară din data de 14.06.2024 pronunțată în Dosarul penal nr.

Secția observă că, din lecturarea acesteia, se confirmă constatările Comisiei privind disproporția vădită între expunerea cererilor și excepțiilor invocate de părți și motivarea sintetică a soluției adoptate. Astfel, argumentele candidat privind expunerea tuturor cererilor formulate de părțile din dosar nu pot justifica redarea extinsă a conținutului acestora, chiar dacă atât inculpatul, cât și persoana vătămată au formulat cereri și au invocat excepții pe multiple pagini cu privire la neregularitatea rechizitoriului, legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale în cauză, fiind necesar a se păstra o proporție rezonabilă între expunerea acestora și motivarea propriu-zisă a soluției.

Din aceleași considerente, hotărârea judecătorească, ca act final de dispoziție a instanței, trebuie redactată într-o manieră clară și precisă, astfel încât din ea să rezulte justetea deciziei pronunțate. Motivarea unei hotărâri nu reprezintă o problemă de volum, ci doar una de conținut, iar instanța trebuie să prezinte motivele de fapt și de drept care au determinat-o să pronunțe soluția, iar nu stări descriptive, fără relevanță în economia speței. În acest context, o hotărâre judecătorească care redă mai mult susținerile părților, prin fraze lungi, în defavoarea propriei motivări a judecătorului care a adoptat soluția respectivă, nu poate reflecta o abordare corectă a conținutului hotărârii judecătorești și are efecte negative asupra calității motivării acesteia.

În aceeași ordine de idei, același efect este produs și de redarea amplă a situației de fapt

în conținutul actului redactat, fără punctarea unor aspecte esențiale speței, cum ar fi circumstanțele comiterii faptei, neputându-se pune semnul echivalenței între redactarea hotărârii pe un anumit număr de pagini și motivarea acesteia. Acest argument este valabil și în ceea ce privește motivul contestatoarei privind analiza elementelor constitutive ale infracțiunii doar în situația în care se impune soluția achitării, cu consecința lipsei acestei analize în celelalte situații, deoarece motivarea soluției trebuie să reflecte în mod complet soluția cu privire la latura penală a cauzei, cu indicarea probelor care au servit ca temelie pentru soluționarea acesteia și a celor care au fost înlăturate, precum și analiza oricăror elemente de fapt pe care se sprijină soluția, dispozițiile art. 403 alin.1 lit. b) și c) Cod procedură penală fiind extrem de clare sub acest aspect.

De asemenea, Secția apreciază că erorile de tehnoredactare sau coerența gramaticală sunt aspecte care, deși nu produc prejudicii efective părților, diminuează claritatea textului și, implicit, a înțelegerii celui care o lecturează, reprezentând deficiențe ale redactării hotărârii judecătorești care nu pot fi ignorate în procedura evaluării.

În ceea ce privește criteriul *„argumentație sub aspectul clarității și logicii, analiza argumentată a cererilor și apărărilor formulate de părți, respectarea jurisprudenței unitare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a curților de apel”*, Secția menține constatările Comisiei referitoare la absența dezvoltării argumentației întemeiate pe reglementările din dreptul Uniunii Europene sau care să facă trimitere la jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Constituționale, a Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului, acest aspect rezultând din simpla lecturare a hotărârilor selectate spre analiză. De altfel, Secția constată că aceste mențiuni cuprinse în Raportul de evaluare nu au fost contestate de candidată, nefiind formulate critici concrete care să poată determina modificarea punctajului acordat de Comisie.

În concluzie, apreciind că aspectele învederate în cuprinsul contestației nu sunt de natură să conducă la o nouă evaluare a candidatei pe baza criteriilor și punctajelor prevăzute în Regulamentul de concurs, Secția pentru judecători va respinge contestația împotriva punctajului obținut la evaluarea activității și conduitei candidatului din ultimii 3 ani de activitate efectiv desfășurată, formulate de

judecător în cadrul

candidat având codul de concurs A0292 la concursul de promovare efectivă a judecătorilor în funcții de execuție, desfășurat în perioada septembrie 2024 - februarie 2025, în vederea promovării efective la

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 40 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, raportat la art. 140 alin. (13) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 47 alin. (5) din Regulamentul privind concursul de promovare a judecătorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 1434/27.04.2023 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii,

prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Respingerea contestației împotriva punctajului obținut la evaluare, la concursul de promovare efectivă a judecătorilor în funcții de execuție, desfășurat în perioada septembrie 2024 - februarie 2025, formulată de judecător în cadrul candidat având codul A0292.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare, în vederea luării măsurilor legale.

Data în București, la data de 11 februarie 2025

Președinte,
Judecător Elena COȘTACHE

